

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propvgnacvlvm: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Iulius III. n. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

In funda-
tione Colle-
gij Sal-
mantini:
& contra
Canum.

mines vindicarent, in eosque pariter animaduernerent, qui moras aliquas inferrent Collegij Salmanticensis iuris: mandabatque in eodem diplomate Pontifex, Vt qui publicè, priuatimue Societatis nomini detraxissent (eorum agmen ducebat Canus) ij eodem modo violatam eius famam palinodia refarcirent. Quo sub Patrono ac defensore omnium supremo non leuiter fracta aduersariorum audacia.

Exercitio-
rum Li-
brum com-
mendat, ob
vberes eius
fructus.

AB EODEM: Qui in Bulla data ann. 1548. hanc de Exercitijs S. Ignatij celebrem sententiam pronuntiat. Plena sunt (inquit) Exercitia illa pietate, & sanctitate, ad ædificationem, & spiritualem profectum valde vtilia, & salubria: maximum verò adiumentum attulerunt ad fructus vberes, quos Ignatius, eiusque Societas in Ecclesia Dei vbique gentium producere non cessat. Ita Pontifex latentem hunc thesaurum astimauit sub ipsius originem Societatis. Hæc apud Imag. 1. sæc. Soc lib 3. cap. 10. fol. 381. Et ibidem lib. 5. cap. 9. fol. 651. Idem Christi Vicarius excitatum Romæ Collegium Germanicum, vnde laboranti sub

Collegium
Germ. con-
tra hereses
instituit:
Et tradit
Societati,

Hæresibus Septentrioni opportuna subsidia peterentur, non alijs melius quàm Socijs commendandum, committendumque iudicauit, quos videlicet ipso iam vsu didicisset esse pro Deo, & Religione deuotos omnes plusquam Codros, Curtiosve pro patria. Et tandem, vt constat ex cap. 10. eiusd. lib. 5. fol. 661. fuit vt (quo nescio an manus aliquid, aut breuius dici possit) admiratione motus earum rerum, que à Minima Societate maxima gerebantur, Digitus Dei est hic, palam, & libere testaretur à Paulo.

Quam Di-
gitum Dei
vocat.

Societas
nihil non
sanctum
convinet.

2. A IULIO III. In Bullâ incipit, Exposcit, ann. 1550. Quapropter (inquit) considerantes, nihil quod PIVM, SANCTVMQVE NON SIT in dicta SOCIETATE, eiusque Laudabilibus Institutis, ac exemplari Ignatij, & aliorum Sociorum prædictorum vitâ, & moribus reperiri; eaque omnia ad suorum, & aliorum Christi fidelium animarum salutem, & fidei exaltationem tendere, &c. Ita in Bullar. Soc. fol. 68.

Tendit in
animarum
salutem, ac
fidei exal-
tationem.

AB EODEM: *Qui, quâ motus ratione fuerit ad stabilitam iam à Paulo SOCIETATEM robustius etiam confirmandam, fate- tur his ad Ignatium verbis in Bulla ann. 1552. quæ incipit, ut sequitur; Sacræ Religionis, sub qua dilecti filij SOCIETATIS IESV, reiectis sæculi vanitatibus gratiam Altissimo præbent sub humilitatis spiritu famulatum, & feruentibus studijs per exempla virtutum, & solidam doctrinam alios ad diuinæ Maieſtatis obsequia trahunt, fauor exposcit, & deuotionis veltræ merita nos inducunt, &c.*

Præbet
Altissimo
famulatum
per exem-
pla virtu-
tum.

Trahens
alios ad
Dei obse-
quium.

AB EODEM: *Quem. tempeſtatem illam contra SOCIETA- TEM sine SOCIETATI culpâ Toleti coortam, (indictâ suis omni- bus precatone quo Deus bene omnia verteret) significaturus Igna- tius adiit, eique rem totam exponit. Pontifex, cum Ignatium comi- ter audisset, bono animo esse iussit, æquissimum SOCIETATI se fore pollicitus, & eius causam sibi maxime commendatam. Deinde Bernardino Maffæo Cardinali, qui erat ei ab epistolis & arcanis, negotium dat, ut ad suum in Hispania Nuncium, qui erat Poggius, idemque iam Cardinalis Legatus, & ad ipsum Archiepiscopum Tole- tanum (Silzeus is erat) suis verbis scribat, ut iniqua illa contra SOCIETATEM edicta, quàm primum reuocet. Eas literas, prius quam darentur, cum Pontifex inspexisset, tametsi magnas, ac præclaras SOCIETATIS laudes continebant, tamen ad cete- ram commendationem, hoc insuper addi voluit, SOCIETATEM TOTO CHRISTIANO ORBE AMARI, HVMANITER AC- CIPI, IN PRETIO ESSE. Ita Par. I. Hist. Soc. lib. II. n. 60.*

Defensa à
Pontifice
contra Ar-
chiep. To-
letanum.

Cuius in
illam Edi-
ctâ iubet
reuocari.

Et amari
à toto Orbe
restatur.

AB EODEM: *Qui cum falsa suspitione irasceretur SOCIE- TATI, tandem placatur. Non enim tulit Dei bonitas, cuius in manu cor Regis est, ut diutius ira concepta in Iulij pectore resideret. Ea Ro- manorum Regem Ferdinandum impulit, ut cum ad Pontificem de rebus suis scriberet, ab eò peteret, ne grauaretur Ignatium pro se lo- quentem audire, habere illum ab se mandata, & sui pectoris arcana quadam, quæ cum eo suo nomine conferat; eodemque tempore de re tota Ignatium certiozem per literas fecit. Pontifex acceptis Ferdi- nandi literis, Ignatium accersit, qui cum morbo teneretur, implicitus,*

sed falsa
suspitione
ei irasce-
tur:

Et tandem
placatur
Regis Romæ
literis.

Quibus ac-
ceptis Ig-
natium
Pontifex
accersit.

aduersam valetudinem excusauit : paucisque diebus sibi restitutus ad Pontificem alacer adit , cunctis admirantibus , nec satis intelligentibus , Unde tantus repente animus in Ignatio , qui Pontificis infensi vultus , & conspectum , subiret . At Pontifex , vbi renunciatum est pro foribus adstare Ignatium , & proximos ad sese aditus obsidere , iussit eum illico introduci . Quem , vt in conspectum venit , non est passus propter recentem eius valetudinem de genibus se affari , sed secum modo inambulantem , modo ad fenestram insistentem , & quidem pileolo opertum caput loquentem audiit . Ignatius , vbi SOCIETATEM apud eum permodeste purgavit , delapsus ad Ferdinandum exposuit ea , quae in mandatis habebat . Cui cum benigne dedisset operam Julius , ad eum met sermonem transtulit , & SOCIETATEM vltro ipse purgavit , affirmans . Nihil de sua in eam beneuolentia , ac pristina voluntate falsis hominum sermonibus , quibus non satis crederet , imminutum , spondens insuper nullo loco SOCIETATI se defuturum , Romanoque Collegio aureos annuos bis mille , vel Abbatiam aliquam , quae prima suo possessore vacaret , assignaturum , curaturumque ea de re conficiendum ritè diploma . Deinde quarenti nunquid Professorum Domus desideraret ad victum , cum respondisset Ignatius , quanquam emendicato viueret , nihil illi deesse : SOCIETATEM tamen ipsam eius egere gratia , paternaque benedictione , discedendi veniam petiit . Sed priusquam dimitteret Pontifex accersito sui Praefecto cubiculi , mandat , vt quoties ad sese Ignatius accederet , omnes ei confestim paterent aditus : neque committeret , vt is pro foribus moram traheret , sed se protinus de eius aduentu , quamuis cum Cardinalibus ageret , commoneret . Quae res magnum SOCIETATI nomen , magnam Ignatio ipsi opinionem comparauit . Postridieque Pontifex aureos coronatos quingentos elemosynae nomine ad Ignatium misit . Ita subito exortam nulla SOCIETATIS culpa procellam paucis diebus letus dies excepit . Verum egregiam hanc Iulij erga nostrum Ordinem voluntatem haud ita multo post intemptius obitus anteuertit rebus infectis , nec de pecunia Collegio decreta Diplomate ritè dato . Ea quoque re suam erga Ignatium , & SOCIETATEM Pontifex voluntatem

Et benigne
alloquitur.

Suum pa-
trocinium
Societati
promit-
tens.

Ac annuos
redditus
Romano
Collegio.

Ignatio ad
se aditum
semper pa-
tere iubet.

Etiamsi
cum Car-
dinalibus
agat.

Illi eleme-
synam
mittit.

tatem

patem Paternam ostendit. Hac Par. 1. Hist. Soc. cit. lib. 14. num. 11.

AB EODEM : cuius summa in nos extitit liberalitas. Is ex Ecclesie bonis Salmanticensi Collegio, Cardinali rogante Mendoza, aureos septingentos quotannis attribuit, quamuis egre aliàs adduci posset, vt de priuatis Ecclesijs detraheret aliquid quod in alios vsus, & Collegia conuerteret. Is Romano Collegio, Duce postulante Gandia, aureos item mille quingentos in annos singulos assignauit. Is Casar Augusta Domicilium sacrarum Virginum, à Ioanne olim Consaluo Aragonensis regni Conseruatore excitatum, ab eodemque postea auctoritate Pontificis Maximi dissolutum, nostris addixit. Is, cum ad eum supplex rediret Ignatius, vt ex interioribus Ecclesie thesauris aliquid more suo in animorum commodum postularer, Pontifex cum annuisset petenti. Quid? inquit, nihil ne in vitæ vestræ tutelam, & indigentiam corporum postulatis? iussitque eum in posterum acri interposito obedientie mandato, quoties Professorum domus in egestate esset, toties ad se fidenter, & sine verecundia reuerti: vnumque de familiaribus suis presentem monuit, vt id ipsum sibi ad memoriam subinde redigeret. Hac præstantissimi, optimique Pastoris erga SOCIETATEM mens, hic animus fuit. Ita refertur ibidem lib. 10. num. 34. Et postea lib. 3. num. 1. subditur, quod idem Iulius Pontifex, SOCIETATEM Hierosolymæ, & Constantinopoli, & in Cypro collocare constituit: & ne ibi Collegia conderet, nisi morte prohiberi non potuit. Intelligebat optimus Pater (additur in Imag. 1. sæc. Soc. lib. 5. cap. 9. fol. 651.) Duxq; vigilantissimus, melius nusquam aut gloriosus, quam medios inter hostes exponi fortissimum quemque militum, generosissimumque filiorum. Quin etiam Sociorum opera vti voluit ad expiandas, instituendasque animas peregrinorum in Verbi incarnati ad illa sanctissimâ, quam transuectam per aërem Laureti deniq; diuina Prouidentia collocauit.

AB EODEM : Qui videns, quàm strenuè SOCIETAS summis Pontificibus in conuersione Hæreticorum, atque Ethnicorum nauaret operam, dixit sibi SOCIETATIS operam necessariam esse: Ita Par. 4. Hist. Soc. lib. 5. n. 160.

Et Salmantino Collegio annuum redditum attribuit.

Nec non Romano.

Casar Augusta nostris domicilium donat.

Et Ignatium ad se iubet accedere, quoties professorum domus in egestate sit.

Tria Societatis Collegia apud Turcas collocare statuit. Nostrorum opera ad expiandas animas in Lauretana domo videntur.

Necessariam ad conuersionem Hæreticorum reputat Societatem.

AB

Et pluri-
mos in Ec-
clesia fru-
ctus affe-
rentem.

AB EODEM in Bulla expedita (postulante Ioanne III. Iu-
tano Rege) pro vniendo Monasterio S. Ioannis de Longauares Colle-
gio Conimbricensi, quæ incipit, Regimini vniuersalis Ecclesiæ,
&c. fructum à nostris in Regnis Algaruorum factum recensens,
Plurimos, inquit, in Ecclesia Dei fructus afferebant, quodque
tam in dictorum Portugaliæ, & Algarbiorum Regnis, quàm
in insulis maris Oceani, eidem Regno subiectis, & pluribus
alijs locis plurimum proderant, &c. Ita apud P. Balthasarem
Tellez in chron. Hist. Soc. Iusit. Tom. 1. lib. 3. cap. 29. n. 5. sic de socijs,
ac Societate sentiebat sanctissimus Pontifex, cuius immaturam mor-
tem Societas omnis, quæ Iulium agnoscebat ut Patrem, à quo am-
plissimo diplomate, immunitatibus aucta, munita priuilegijs, ornata
diuitijs, & beneficijs erat.

Æstimata
Societas à
Marcello.

3. A MARCELLO II. Ceruino Politiano Iulij successore,
qui longe maiora polleebatur, se vita suppeditaasset: ille, inquam, qui
Romanæ Ecclesiæ, qui Societati nostræ tantum ostensus, & satis ta-
men exhibitus Pater: ille, quem Roma quidem vix Pontificem prius
creatum, quam mortuum potuit audire. Erat hic cum bonis omni-
bus, tum Societati Ignatioque peramicus, vir integerrimus, & omni
laude cumulatus, munerique tanto omnium opinione par. Init Pon-
tificatum ingenti bonorum omnium gratulatione, gaudioque. Quem
cum adorandi, gratulandique causa noster quoque adisset Ignatius,
Pontifex hominem arte complexus, & suauius osculatus, cum eo in-
ambulans de re componenda christiana, de propaganda Christi fide,
de veteri disciplina restituenda, de sanandis denique affectis christia-
næ Reipublicæ partibus multa contulit. Deinde comiter ab se dimisso,

Quos Pon-
tifex mili-
tes suos, ac
Bellatores
appellat.

mandauit, suo ut nomine benedictionem cunctis Patribus im-
pertiret, quos singulos aueret inspicere, & quasi suas Copias,
ac Milites recensere: proinde curaret eos, vbi primus ille saluta-
tionum æstus deseruisset, ad se adduci: cohortatusque ad augendam
religiosæ Militiæ Societatem. Tu Milites, inquit, collige, & Bella-
tores instrue, Nos vtemur. Duos etiam quos apud se haberet
Theologos postulauit eâ modestia, ut adderet, Nisi forte utilius pu-
tes operam alibi nauaturos. Certissimo, quanti & Ignatium, &
Socie-

Ac duos
Theologos
apud se ha-
bendos po-
stulat.